

Joan Carrera i Molas, "Juanito de Can Jeroni", Beget

1. A ont es - tà la Pe - pa, que hi es - ti - gui tant? - "N'és a la ri - be ra a ren - tar el
la ri - be - ra a ren - tar el da - van - tal, per a - nar bo - ni - ca la nit
el ren - ta - va, pas - sa el seu ga - lant: "Què hi fas a - quí Pe - pa, què hi fas

da - van - tal", flor de lli - ri, lli - ri, flor de lli - ri blanc.
de Na - dal",
a - quí tant?",

1. "N'és a
2. Men - tre(s)

-Rento les fardilles, també el davantal,
per anar bonica la nit de Nadal.
L'agafa i la munta i la'n puja a cavall;
la sella n'és verda i el silló n'és blau,
i el(s) carrers de Lleida i els passa plorant.
-De què plores, Pepa, de què plores tant?
-Ploro pels meus pares quan ho sab(a)ran,
buscaran la Pepa i no la trobaran;
en són gent sentida, d'això es moriran.
-Si es moren, que es morin, ja els enterraran,
les campanes gross(a) ja les tocaran,
i les campanes xiques les repicaran.